

Libuše Radomila

Libuše (2:11-2:13)

Budeme mluvit pravdu a jen pravdu

Valča (cca 8s)

Toto řekla paní Libuše Radomilová, která vyrůstala ve městě Vyškov na moravě a na dětství zpomíná moc pěkně...

Libuše (2:36-2:40) - (2:41-2:47) - (2:50-2:55)

„Na dětství mám krásné vzpomínky, opravdu krásné. Měla jsem že jo rodinu, která byla v celku, jak se dá říct, nebyla rodiče rozvedení, takže vzpomínám krásně. Vyrůstali jsme ve třech vlastně, měla jsem staršího bratra, a pak jsem byla já a sestra.“

... (cca 7 s)

Přesto vyrůstala v těžké době, ve které mnoho lidí nemohlo studovat, protože se jejich rodiče vymezovali vůči režimu, třeba tak, že nechtěli vstoupit do strany. Libuše tento problém neměla. Mohla studovat, co chtěla, možná právě proto, že její táta byl komunista.

Libuše (5:40-5:56)

Hlavně když jsi na to měla, tak ses dostala všady, jako je pravda, že tam všichni říkají KOMUNISMUS, ano komunismus byl, ale že by tě ovlivňoval, jedině ti, co měli nějaký problémy, a to já jsem neměla. Jako v naší rodině to nebylo, i když tatínek byl taky komunista“

... (cca 15 s)

Libuše chodila v dětství do pionýra. Pionýři začínali na jiskřičce a pak se mohli dostat do pionýra, kde se jezdilo na tábory a na různé akce. Chodili například do průvodů na 1. Máje.

Libuše (8:56-9:23)

(8:56-8:57) Tam se strašně utvořili, **(8:59)** takový vztahy kamarádský, my jsme třeba byli čtyři kamarádky. **(9:03)** ... **(9:04)** To jsme chodily **(9:04)** ... **(9:06)** do školky, a pak jsme chodily až do devítky, a pak když jsme vyšly, tak jsme se pořád jsme se scházely. Dneska když máme jako se říká vzpomínkovéj tenhle, tak se pořád scházíme, nebo si napíšeme k Vánocům, to byly strašně vztahy dobrý jako jo. **(9:23)**

Druhý záznam

... (cca 3 s)

Příběh Libuše Radomilové dokazuje, že na tuto dobu mají lidé různé vzpomínky. Přesto bychom neměli zapomínat na všechno zlé, co se za komunismu dělo. A na konec tady je vzkaz od Libušky pro mladou generaci.

Libuše (17:17-17:33)

(17:17-17:26) Vyhod'te všecky telefony, vyhod'te tablety a začněte, hlavně hovořte se sebou. **(17:30-17:33)** Chod'te třeba i do toho blbýho divadla, ono někdy blbý není to divadlo.“

